உ

திருவாமாத்தூர்க்

கலம்பகம்

ஆமாத்தூர் அம்மானைக்
கூறாத நாவெல்லாங் கூறாத நாக்களே
(சம்பந்தர்)

உ

சிவமயம்

திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம்

இரட்டைப்புலவர்கள் அருளிச்செய்தது

இது

யாழ்ப்பாணத்து நவாலியூர்

க. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்

எழுதுவித்த அரும்பதவுரையுடன்

திருமயிலை

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளையால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்ருதி மாசி

பொருளடக்கம்

Greeu & Co., Printers, Triplicane, Madras-5.
(1-4-51— 500 Copies)

பதிப்புரை.

கலம்பகம் 96 தமிழ்ப்பிரபந்தவகைகளுள் ஒன்று. கலம்பகம் பாடுவதிற் பிரசித்திபெற்றவர் இரட்டையர் என்பது "கலம்பகத்திற்கு இரட்டையர்கள்" என்னும் பழம் பாடலால் அறியலாம். இரட்டைப் புலவர்கள் பாடிய நூல்கள்:— 1. தில்லைக்கலம்பகம் 2. திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம் 3. ஏகாம்பர நாதருலா என்பவைகளே. இம் மூன்று நூல்களும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் தனித் தனியே அச்சிடப் பட்டன. இப்போது ஒன்றையேனும் காண்பதரிது. இவை இறந்து படாவண்ணம் காக்கவேண்டியது தமிழ்ச்செல்வர்களின் கடமையன்றோ? இவற்றுள் ஆமாத்தூர்க் கலம்பகத்தின் முதற் பதிப்பு 1883-ம் ஆண்டில் மகாவித்துவான் சபாபதி நாவலரின் மருகரும் மாணவருமாகிய சுழிபுரம் சிவப்பிரகாச பண்டிதரால் நாவலர் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

"புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதான்
நட்பாங் கிழமை தரும்."

என்னுந் திருக்குறளுக்கு உதாரணமாகவுள்ள நண்பர், கண்டி க. **வேலுப் பிள்ளையவர்கள்** எம்மிடத்திற் கொண்டுள்ள நட்பிற்கு அறிகுறியாக இச்சிறு நூலை அச்சிட ஏற்றுக்கொண்டு வேண்டிய பொருளைச்சேகரித்து உபகரித்ததுமன்றித் தமது தமையனாராகிய செந்தமிழ்ப் பாவலர் நவாலியூர் க- **சோமசுந்தரப் புலவர்** மூலமாக ஓர் குறிப்புரையையும் இயற்றுவித்தார். அவர்களுடைய சைவப் பற்றும் தமிழ்அன்பும் போற்றத்தக்கன.

இந்நூல் மூவர் தேவாரமும் பெற்ற நடுநாட்டுத் தலமாகிய ஆமாத்தூரில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள முத்தாம்பிகை சமேத அபிராமேசுரர் மேலது. ஆமாத்தூர் விழுப்புரத்திலிருந்து 4 மைல் தூரத்திலுள்ளது இவ்வூரில் "பிரபோத சந்திரோதயம்" என்னும்வேதாந்த நூலின்ஆசிரியராகிய **திருவேங்கடநாதர்** என்பவர் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்தார். அவர் வைணவ வேதியர். பணவிடுதூது என்னும்பிரபந்தத்திற்குத்தலைவர். இலக்கண விளக்கம் என்னும் நூலைத்திருவாரூர் **வைத்தியநாத தேசிகர்** மூலமாகச் செய்வித்தவர்.

புலவர் புராண ஆசிரியராகிய தண்டபாணி சுவாமிகள் இத் திருப்பதியிலேயே தமது பிற்காலத்தைக் கழித்துச் சமாதியடைந்தார். இவ்வூர் பசுக்களுக்குத்தாயகமானது. இராமரால் பூசிக்கப் பட்டது. இத்தலத்தைப்பற்றிய வேறு நூல்கள் தண்டபாணி சுவாமிகளது பலபாக்களும், திருப்பாதிரிப் புலியூர் அசலாம்பிகைஅம்மையார் பாடிய திரிபு அந்தாதியுமாம். இவ்வந்தாதி உரையுடன் 1897-ம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டது.

இதனை அச்சிடுவதற்குப் பொருளுதவிய நண்பர்கள்:

மடக்கம்பறை திருவாளர்:-		தி. இராமஜெயம்	ரூ.	50	00
கினிக்கத்தன	,,	S. வேலுப்பிள்ளை	,,	25	00
கண்டி	,,	சு. செல்வநாயகம்	,,	25	00
கண்டி	,,	C. இராஜேந்திரம்	,,	25	00
கலகா	,,	A S. ஐயாச்சாமி	,,	10	00
கண்டி	,,	க. வேலுப்பிள்ளை	,,	25	00
			ரூ.	160	00

இந்தப் புண்ணிய சீலர்களுக்கு ஆமாத்தூரழகிய நாதன் திருவருள் நிறைவதோடு இவர்கள் மேலும் தமிழ்த் தொண்டைப் பேணும் ஆர்வம் பெருகி ஒல்லும் வகையால் நல்லறம் செய்து சிவநெறிபடர அரோக திடகாத்திர தேகத்தையும் நல்லாயுளையும் நிறைசெல்வத்தையும் அப் பெருமான் திருவருள் பாலிப்பாராக.

துன்னம்பெய் கோவணமுந் தோலு முடையாடை
பின்னஞ் சடை மேலோர் பிள்ளை மதிசூடி
அன்னஞ்சேர் தண்கானலா மாத்தூ ரம்மான்றன்
பொன்னங் கழல்பரவாப் பொக்கமும் பொக்கமே

சம்பந்தர்

பண்ணிற் பாடல்கள் பத்திசெய் வித்தகர்க்
கண்ணித் தாகும முதினை யாமாத்தூர்
சண்ணிப்பானைத் தமர்க்கணித் தாயதோர்
கண்ணிற் பாவை யன்ஞனவன் காண்மினே.

அப்பர்.

காண்டனன் காண்டனன் காரிகை யாடன் கருத்தனாய்
ஆண்டனன் ஆண்டனன் ஆமாத் தூரெம் மடிகட்காட்
பூண்டனன் பூண்டனன் பொய்யன்று சொல்லுவன் [கேண்மின்கள்
மீண்டனன் மீண்டனன் வேதவித் தல்லா தவர்கட்கே.

சுந்தரர்

சுன்னுகம் குமார சுவாமிப்புலவர் எழுதிய தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்திற் கண்டபடி இரட்டைப்புலவரின் சரித்திரச் சுருக்கத்தைக் கீழே குறிப்பிடுவாம்:—

"இவரூர் சோழ மண்டலத்திலுள்ள ஆமிலந்துறை என்பர். குலம் செங்குந்தர்குலம். சமயம் சைவம். காலம் வரபதியாட் கொண்டார் என்னுஞ்சேரர்பதி காலம். இவர் இருவர். ஒருவர் முடவர், மற்றவர் குருடர். முடவர் குருடர் முதுகிலிருந்து வழிகாட்டுவர். குருடர் முடவரைச் சுமந்து திரிவர். இருவரும் ஒருவர்போன்று தோன்றுதலால் இரட்டையர் எனப்பட்டார். இளஞ்சூரியர் முதுசூரியர் எனவும் படுவர். தெய்வத்திருவருளு முடையவர். கவி வகையெல்லாம்கசடறப்பாடுவர். "பண்பாயகலம்பகத்திற்கிரட்டையர்" என்னும் பாடற்புகழும் பெற்றவர். வரபதியாட் கொண்டார் என்னும் சேரர் பதியைப் பாடி அவர்மதிப்பும் அடைந்தவர். சிவஸ்தலயாத்திரையிற் சென்று அங்கங்கே வீற்றிருக்கும் கடவுளர் மீதும் பிரபுக்கள் மீதும் கவிகளைப்பாடி பரிசிற் பெற்றவர். முன்னீரடிகளையும் ஒருவர் பாடப் பின்னீரடிகளையும் மற்றவர் பாடி முடிப்பர்."

மைலாப்பூர்
விக்ருதி
மகாசிவராத்திரி

சே. வே. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை.

ஓம் சிவமுருகா

முன்னுரை

———o———

ஆமாத்தூ ரப்ப னருட்கலம்ப கம்பதிக்க
ஓமான மூல முதவி.

திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம் நடுநாட்டிலே திருவாமாத்தூரிலே யுள்ள திருத்தளியிற் கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் அழகிய நாத னாம் பெருமான் மீது பாடப்பெற்ற ஓர் பிரபந்தமாகும்.

"கலம்பகம்" என்பது

"ஒருபோகுவெண்பாவுடன் கலித்துறையிவை
நிரையே முதற்கணின்றுபிற் கலந்தவைம்
பாத்துறை விருத்த மந்தாதிவருமே"

என்றபடிஒருபோகு,அம்மானை, தூது,வண்டு, தழை, ஊசல் முதலிய பதினெட்டுவகை உறுப்புகள் விரவிவர, ஆசிரியப்பா, விருத்தம், கலிப்பாமுதலிய பாக்களால் கடவுளர் பேரிலும், முனிவர், அரசன் மந்திரிமார், வணிகர், வேளாளர் பேரிலுமாகப் பாடப் படுவதோர் பிரபந்தமாகும்.

தமிழ்மொழியிற் றொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் உளவென்பர். இந்நூல் சிவபெருமான் மீது பாடப்பெற்றது. நூறு பாடல்களை யுடையது. இந்நூலை ஆக்கிய புலவர்பெருமக்கள் "இரட்டையர்"எனவும்"முதுசூரியர்" "இளஞ்சூரியர்" எனவுமழைக் கப்படுவர். இவர்கள் கவிபாடும் வன்மை மிக்குடையவர்கள். சிறப் பாகக் கலம்பகம் பாடுவதில் ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாதவர்கள் என்பதனைப் "பண்பாய கலம்பகத்திற்கிரட்டையர்" என்ற பழம் பாடல் எடுத்துக்காட்டும்

இந்நூல்சொன்னயம்பொருணயம்மடக்கு சிலேடை முதலியன கொண்டு ஊன்றிப்படிப்போருக்கின்பந் தருவதொன்றாயிருக்கின்றது. இதனை இற்றைக்கு 70 வருடங்களுக்கு முன் அச்சிற்பதிப்பித்தவரும் ஒரு யாழ்ப்பாணத் தமிழன்பர் என்பதனை யறிந்து மகிழ்ந்தேன். இப் பழைய பிரதிகள் இன்று கிடைக்கப்பெறு தருகிவிட்டன. அருமை யாகப்பெற்ற ஓர் சிதலரித்த பிரதியைத் தமிழ்த்தொண்டே சிவ தொண்டாகக் கருதிச் சலியாத ஊக்கத்தோடு பல தமிழ் நூல்களை வெளிப்படுத்தியும், காலந்தோறும் அரிய சமயக்கட்டுரைகளைத் தமிழ் வெளியீடுகளில் எழுதியும் வருபவரும், எனதருமை நண்பருமான

மைலாப்பூர் **திரு. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை** அவர்கள் எனக்குத் தந்துதவினார்கள். இதனை அழியவிடாது மீட்டும் அச்சேற்றிப் பாதுகாப்பதேபெருந்தொண்டென இருவரும் எண்ணினோம். இந்நூலிலே சிற்சிலவிடங்களுக்கு அரும்பதவுரைஒன்றிருப்பின்சிறப்பாயிருக்குமென நினைந்து,மூத்துத்தளர்ந்து நோயால் வருந்தும் என்னரும் பெறற்றுணைவரும், அடியேனுக்கு ஆங்கிலம் தமிழ் என்னுமிருமொழிகளையும் போதித்த நல்லாசிரியருமாகிய நவாலியூர் **திரு. க. சோமசுந்தரப் புலவர்** அவர்களை வேண்டினேன். அன்னையின் தொண்டெனிற் றன்னையும் மறந்து அவள் தொண்டாற்றுமித் தமிழறிசெல்வன் நோயுற்றுப் பாயிற்கிடந்தவாறே தமது கையாலே சில குறிப்புகளை எழுதித்தந்தார்கள். இவ்வாறே நூலும் அரும்பதவுரையுமாக இன்று இக்கலம்பகத்தை வெளிப்படுத்தும் பேறுடையேமாயினேம். இத்தொண்டிற்குப் பொருள்முட்டு தடையாயிராதவாறு செந்தமிழ்ச் செல்வர் பொருளுதவினார்கள். அவர்கள் பெயர்களைப் பதிப்புரையிற் காணலாம்.

இந்த நூலின் பெருமையை எனக்கு எடுத்துக்காட்டி இதனை மீட்டும் அச்சிற் பதிப்பிக்கஊக்கிய நண்பர்**திரு. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை** அவர்களுக்கும், உடல் நலமின்றிய காலத்தும் உளவலிக்குன்றாது அரும்பதவுரையெழுதித் தந்து அன்னையின் திருப்பணிக் கருகணுக்கிய என் எழுமையுந்தொடரு முழுவலன்புடைய துணைவருக்கும் பொருள் உதவிய புண்ணியச்செல்வர்களுக்கும், நூலை ஒப்புநோக்குங் காலத்தெழுந்த காலத்தாழ்வையும் பொருட்படுத்தாது அன்புடன் அழகாக அச்சிட்டுதவிய **திரு. கனகராய முதலியார்** அவர்களுக்கும் இலங்கையிலிருந்துபாரத நாட்டிற்குப்பணம் அனுப்புங்கட்டுப்பாட்டு முட்டைத் தீர்த்துக்கேட்டவுடன் உத்தரவு தந்துதவிய பணக்கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளுக்கும் நான் என் அன்பார்ந்தநன்றியைச்செலுத்துங் கடப்பாடுடையேன். இப்புண்ணியச்செல்வர்கள் ஆமாத்தூரழகிய நாதன் திருவருள் பெற்று நீடூழிவாழ்க வெனஅப்பெருமான் பொன்னடிகளைக் கும்பிடுகின்றேன்.

ஒருவ ரொருவற் கிருகண்ணுப் மற்ற
ஒருவ ரொருவற் கிருகாலா யுள்ளார்
மருவியுரைத்த கலம்பகத்துக் குற்ற
ஒருவாக் குறிப்போடளித்தேன் கதிரைக் •

குருவின் பெயரேன் குறித்து.

"திருநிலையம்"
உடுவில் கிழக்கு.
சுன்னாகம்
21-2-51

தமிழன்பர் அடிமை

க. வேலுப்பிள்ளை

உ

கணபதி துணை.

திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம்.

காப்பு.

விருத்தம்

தஞ்சமென் றமரர் கெஞ்சத் தானவ ரதனின் விஞ்ச
வஞ்சவே வருநஞ் சுண்ட வழகரா மாதை யார்க்கு
மஞ்சுசேர் பொழில்சூழ் பம்பை மாறுய ரந்தீர்த் தானைக்
கஞ்சநாண் மலர்சொண் டேத்திக் கலம்பகஞ் செய்வோம்
[யாமே.

நூல்

மயங்கிசைக் கோச்சகக்கலிப்பா

தரவு. (3)

பூமேவு சதுர்முகத்துப் பொலிமறையோன் சடங்கியற்ற
மாமேவு பசுந்துளவ மாயனுத கம்பொழிய
வீராறு விளக்கெறிப்ப விமையவர்பல் லாண்டிசைப்பப்
பாரேழு பாவிகையுட் பல்லுயிரு மங்குரிப்பக்
குலகிரிகாற் பகிரண்ட கூட நெடுங் காவணத்தே
யுலகனைத்து மீன்றாளை யுயர்மணஞ்செய் தருளினையே

தாழிசை (6)

அப்போது மணக்கோலத் தபிராமங் கண்டன்றோ
இப்போதும் வானவர்கண் ணிமையாம லிருந்தனரே
பைப்போது புயங்கேசர் பாதாளம் போயுமுய
ரப்போயு மீண்டிருவர் காணு தறிந்திலரே

குறையறுத்த செங்காட்டங் குடியம்மை சட்டுவத்தே
மறையமைத்த கருங்கலத்தே முடித்தொண்டர் பெருங் [கலத்தே

பறையறுத்த பரிகலத்தே பகிர்ந்தகறி யமுதினைமீண்
டிறையழைக்கச் சொன்னபோ தியமபுர மென்படுமே

மோகமுறு மாயிரமா முககங்கை யொருபாதி
பாகமுறுஞ் செந்துவர்வாய்ப் பசுங்கிள்ளை யொருபாதி
சாகைமறை யொருபாதி தண்டுளவோ னொருபாதி
யாகவகை போயன்றோ வருவுருவ மாயினையே.

அராகம் (3)

மிடறரு மொழிசின விடையொறு விடையினை
கடவிடர் படவொரு கணைவிடு கணையினை
மலரயன் வினவுறு மறைதரு மறையினை
[illegible]லபடி [illegible]லவுயிர் பறைதரு பறையினை
யொருவரு மிருவர்முன் னொளிசெயு மொளியினை
தருமறை பதமொடு சடையடர் சடையினை

அம்போதரங்கம் (6)

ஆனிழல் வடுப்படினு மாகாயம் வடுப்படுமோ
மாநீழ லிருந்தன்றோ வடுப்பட்ட துன்மேனி

இராமனூர் காரணமோ வெரிபொன்மலை வளைத்திளைத்தோ
பராபரமாய் வீற்றிருந்தாய் பம்பைநதிக் கரைதனிலே

ஐவர்க்கும் விநோதமுமா யறிவுமறி யாமையுமாய்
வைகைக்கு மண்சுமந்தால் வான்கங்கை யென்செயுமே

அணிப்புலவர் பெருமிதமோ வல்லதுநின் றமிழறிவோ
மணிப்பலகைக் கீழ்நின்றாய் மறைகிடந்து முறையிடவே

அச்சமற்ற விடமன்றோ வமுதாய்ப்பின் னமாருக்குண்
ணெச்சிலிட்ட தல்லவோ வேடனெச்சில் விரும்பியதே

செம்பூத மாகியுனைச் சேவிப்ப தருமறையே
யைம்பூதத் திருமேனி யாரோவுன் னளவறிவார்.

முச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம் (4)

தேமாத்தூர் பொருந்தினை
தீயாத்தூர் முனிந்தனை
யானுத்தூ ரடங்கினை
யாமாத்தூ ரமர்ந்தனை.

இருசீர் ஓரடி யம்போதரங்கம். (8)

உலகுயிர்த் தனை
யுலகளித் தனை
யுலகெடுத் தனை
மலைவளைத் தனை
கடல்கொளுத் தினை
மழுவலத் தினை
மானெடுத் தனை
மானிடத் தினை.

எனவாங்கு (தனிச்சொல்.)

சுரிதகம்

ஆமா தையினுறை யழகிய நாதநின்
றேமா மலரடி சிந்தைவைத் திறைஞ்சுதூஉம்
எம்பா வங்கெட விடர்கெட விராப்பகல்
பம்பா நதிப்புனல் படிகுதும் யாமே
ஓடினு மாடினு முறங்கினும் விழிப்பினும்
பாடினுந் திருப்புகழ் பாடிக்
கூடினுந் திருவடி கூட்டுங்கோ வெனவே.

வெண்பா

எணையளிக்கு மாமாதை யீசர்க் கனங்கா
வுணையழிக்கும் வாணயன மொன்று—பணியின்
செருவழிக்கும் வாணயன மொன்றுசேர் பாத
ருருவழிக்கும் வாணயன மொன்று. (உ)

கலித்துறை

ஒன்று யிரண்டுரு வாயுயர் மூவர்க்கு முற்பத்தியாய்க்
குன்றுத மாதைப் பரஞ்சுட ரேகொண்ட தண்டமிழ்நூ
னன்றுக வோவெனி னின்றுரை யாப்புஞ்சொ னன்மை [யென்றுல்
பொன்று வெருக்கணிந் தாயது போலுமென் புஞ்சொலுமே

கலிவிருத்தம்

சொல்லாடிய வேதங்க டுதிக்கும்பல பூத
மெல்லாமுறை பலவண்டமு மிடுநூபுர வடியா
ரல்லார்பொழி லாமாதையி லையன்றணி யுறையுங்
கல்லானிழ லெங்கேயது கண்டார்சில ருண்டோ. (ச)

விருத்தம்

உண்டிலங் துவர்வா யுற்றிலங் திரடோ
ளுறவுயிர்த் திலமா லோதியின் மணமுங்
கண்டிலங் தமியேங் கலவியின் சமயங்
கனிவழங் குவதுங் கனவிலுங் கேளோம்
வண்டினம் புரளுங் கொன்றையங் தொடையார்
மங்கைபங் குடையார் மாதையம் பதியி
லண்டர்பைங் தொடிபா லென்பெறுங் கொடியே
மறிவினெஞ் சகமே யைம்புலன் களுமே. (ரு)

கலித்துறை

புலம்போ னெறிசெலு மீகாம ஞாலம் பொறிகலங்கிக்
கலம்போ லுடைந்துமுன் னங்குராஞ் சாய்ந்திடக் காய்ந்தமழு
வலம்போது மாதையைப் பாலித்த நாள் வந்துமாணிக்கப்பூஞ்
சிலம்போடு சேர்த்தனை யோகரைசா ரத்திருக் கண்வைத்தே

புயவகுப்பு.

ஆசிரியச்சந்த விருத்தம்

கடல்வாய் தாக்கா முகடுசுடாவெழு
கறுவிய காளக் கடுவைக்கவர்ந்தன
கழுநீ ராற்று விழியுமையாளிரு
கனதன முகிளக் கலவிக்கிசைந்தன
கரையார் நாட்டார் பழுதுபடாதொரு
கடுபடு வலையக் கலையைப்புனைந்தன
கனல்வாய் தோற்று வருமதசிகர
கரமலை யுரியைத் தெரியப்பிளந்தன
படர்பா லாற்று வரிவையரார்உயிர்
பரிவொடு மெலியப் பலியைப்பயின்றன
பறைமோ தாற்று வயிரவராகிய
பரிபுர வரவப் பவனிக்கமைந்தன
படிவாய் கேட்டார் செவிகள்பொறுதொரு
படுகொலை மதலைக் கறியைப்பகிர்ந்தன
பகலே போய்த்தா மதுரையினுவலர்
பலகையி னுறையப் படிபுக்குயர்ந்தன
புடைசூழ் மாத்தூர் முதுகணநாதர்கள் . ✓
புரிகுழல் புகலப் புகழிற்பொலிந்தன
பொடிமீ தூட்டா மறையுணர்தாமரை
புலிபணி பாவப் பொதுவிற்புரிந்தன
புரிநூல் சாற்று வருவிவிடாதிழி
புரையறு பவளக் கிரியிற்றிரண்டன

புரைதீர் வாக்கா லுரைதருமூவர்கள்
புதியன கவிதைத் தொடையிற்புணர்ந்தன
செடைகூர் பாட்டா லுயர்மறை வேதியர்
திருமுக முளரிக் கொளியைப்புரிந்தன
திருமால் காற்று மொருகணையாலெழு
திரிபுர மெரியச் சிலைதொட்டுவென்றன
செக்மேழ் காப்பார் திருமகனுர் தலை
திருகிய மகரத் தருகிற்கிடந்தன
திருவா மாத்தூ ரழகியநாயகர்
செறிதரு தவளப் பவளப்புயங்களே. (எ)

தலைவன்குறை நயந்துரைத்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

புயத்தள வான புயங்கத்த னூர்பொற் புயங்கத்தனூர்
வயத்தலை மான்மழு வாமாதை நாதர் மலரடிநே
ரியத்தமிழ் வல்லிதன் பால்வந்த கால மெனைவினவ
வயர்த்தன ராயினுஞ் சொல்லுமெல் லீர்களு மன்னங்களே

தலைவன்வறும்புனங்கண்டுமறுகல்.

விருத்தம்.

அனத்திற் றிரிவார் காண்பரியா
ராமாத் தூரி லழகியனை
ரினத்தைச் சேரா தவர்போல
வென்னெஞ் சுருகு தென்செய்கேன்
புனத்திற் காணேன் விளையாடும்
பூந்தண் சுனையிற் புறங்காணேன்
வனத்திற் காணேன் வரக்காணேன்
மடமா னெங்கே கடமானே. (கூ)

கழிக்கரைப்புலம்பல்.

விருத்தம்.

மானே கிளியே மயிலே குயிலே வரிவண்டே
கானே சுனையே கழியே வழையே கான்யாறே
யானே றுடையா ராமாத் தூர்சென் றடை யார்போ
லூனே வருமே யுயிரோ வெனுமே யுய்யாதே. (கO)

தலைவி அருந்தவர்வாய்மை வற்புறுத்தல்

விருத்தம்

உய்யாத விடைகொண்டு தவறாத
மொழிதந் தொளித் தேகினும்
பெய்யாத முகில்கொண்டு வந்தா
ரெமக்சொன் று பேசாதிரார்
மையாடு மொருகண்டர் மகிழ்வாகி
வளர்கின்ற மாமாதைபோ
லையாவுன் மொழிகொண்டு மொழியாய
மொழியான தவர்வாய்மையே! (கக)

விருத்தம்

வாரண முரிசெய் தாரு மாதையின் வைகி நஞ்சைப்
பாரணம் பண்ணி னாரும் பாப்பலங் காரனாரும்
நாரணன் றேடி னாரு நான்முகன் றேடி னாரு
மாரணம் பாடி னாரு மழகிய நாத னாரே. (க௨)

தலைவி புள்ளொடுகிளத்தல்.

கலிவிருத்தம்.

அழகிய நாயக ராமாதைத்
தழைகெழு சோலைத் தாராவே
பொழிபுய லோடுவர் போனாரோ
விழியக லாதவர் மீள்வாரோ. (க௩)

கலித்துறை.

மீளார் பிறப்பினில் வீழார் நரகினில் வேறொருநால்
கேளா ருயிர்க்கொரு கேடுசெய் யார்கிளர் தீவினையின்
மூளார் திருநுத னீறிக ழார்பின்னை முத்தியல்ல
தாளார்தென் மாதை யழகிய நாத ரடியவரே. (கச)

பருவங்கண்டுபெருமகள் புலம்பல்
சந்தவிருத்தம்.

அடியார்ப வங்க ளறநீ றணிந்த வரனூர் முடிந்த பரனூர்
வடிவாய விந்து முடியா ரிருந்த வயன்மாதை தங்கு குயிலே
முடியாத கங்கு லுறவாகி நின்று முதிராத கொண்ட லதிரா
விடியாத கொண்ட னடுவே தகைந்த தினிவேறு தஞ்ச
[மிலையே

தலைவியாற்றுததன்மைகூறல்.
தாழிசை.

தஞ்ச மில்லவ ராவி கோலிய சாப மூழ்கிய சாயக
மஞ்சும் வல்லவ ராடு பூசலி னளவு காண வடுக்குமோ
மஞ்சு புல்லிய மாட மாளிகை மாதை மேவிய நாதனார்
நஞ்ச மேயமு தாக வுண்டரு ளுத னார்நுத னயனமே. (கரு)

விருத்தம்.

நயன நகாயுத ரழகிய நாயகர் நதிபொரு மாதையுளார்
பயனுடை மூவர்தம் மனவிய லாகிய பாவக மாரறிவார்
உயர்நெறி வேறற வுலகமே லோகமொ டொருவெளி யாய்
[விடுநாள்
அயன்முடி மாலைகொடரிமுடி மாலைகொடாடுவர் பாடுவரே.

மெய்தோட்டுப்பயிறல்.

வஞ்சிவிருத்தம்.

பாடுவை யாடுவை பணியோதிக்
காடிடை மூழ்குவை களிவண்டே
யாடக வில்லித ஞமாதைப்
பீடுடை மானிடை பிழைகாணே. (கஅ)

தலைவன்பிரிவு பாங்கியறிந்து தன்மனத்தழுங்கல்.

சந்தவிருத்தம்.

பிழைத்த புரங்க ணெருப்பெழ நின்றவா
பெற்றவ ரன்பொடு பேசாதே
யழைத்து விருந்து சமைத்த வுடம்பை
யழைத்தவர் தங்கிய வாமாதைக்
கழைக்குண் மறிந்து குழைக்குளடர்ந்து
கறுத்து மடங்கிரு கண்ணுறு
செழித்து வளர்ந்து சுழித்தெழு நண்பர்
செலுத்துவ ரின்றுயர் திண்டேரே. (கக)

தலைவி கார்காலங்கண்டிரங்கல்

தாழிசை.

தேர்வந்தமை கண்டலரெழு திரைவாரிமுழக்கிக்
கார்வந்தமை கண்டலர்நிலை கண்டலர் வரிவண்டலர்
வார்செஞ்சடை முடிபாருறை மாமாதைமருங்கே
யார்வந்தெ னரும்பாவித னளவே யிரவளவே. (உ௦)

விருத்தம்.

அளவி லாதோ ரறிவி ஞலு மரியயோகப் பெருமை யாலு
மெளிய ராயு மரிய ராயும் யாரு மெய்யே சேரு வாரே

யொளிகொண் மாதைப் பதியி னூடே யுருவு தங்கு மருவு [தன்னைத்
தெளிவி லாதா ரன்ன மாயும் பன்றியாயுஞ் சேர்கிலாரே. (உக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேர்ந்தெமை யாளுஞ் செழுநலப் பாகமுஞ் செவ்வியருள்
கூர்ந்தெழு பச்சைத் திருமேனி யுங்கொண்டு குன்றமொன்
வார்ந்தவில் லாக வளைத்தார் விளங்கிய மாதையிலே [றை
போந்தவர் போந்தில ரேலென் படாதெழு பூதலமே. (உஉ)

கலிவிருத்தம்.

பூண்ட மால்பணி யாய்புகழ் மாதையா
யாண்ட நாயக னேயழ லாடியே
வேண்டு வேனிது வேவிடு காலதூ
தீண்டு போதருள் வாயிது போதுமே. (உங)

தலைவன் மேகமொடுபுலம்பல்.

தாழிசை.

போதி ரண்டுவிழி யானவெந் தையிறை
புங்கவன் றெரிவை பங்கினன்
மாதை யம்பதியில் வாரி யுண்டுநெடு
வான்வ ளைந்துவரு மஞ்சுகா
ளாத ரம்புதிய வம்பு கொண்டெழுது
மதனின் மையெழுதி யவரையஞ்
சோதி கொண்ட சுரு ளோலையங் கைகொடு
சூர்விடுக் கவரு தூதரே. (உச)

தலைமகள் சேக்கர் கண்டிரங்கல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தூது நெருக்கு மிதழியந் தாரினுந் தோகையர்தங்
காத னெருப்புக்கு நீரல வேகமு காடவிசூழ்

மாதை நகர்ச்சிறந் தாரடி யார்தம் மனத்திருந்தார்
கோதை யிடத்தமர்ந் தார்திரு மேனிக் குடதிசையே. (௨௫)

தலைமகள் நிலவுகண்டிரங்கல்.

கலிவிருத்தம்.

குடக்கும் தொன்று போய்க் குணக்கெ ழாதலா
லடுக்கவா னென்றுவந் தனலை வீசுமால்
மடக்க லாமஞ்ஞை சேர்மாதை நாதனார்க்
கிடக்கணோன் வலக்கணோ னிரண்டுந் தீக்கணே. (௨௬)

கட்டளைக்கலித்துறை

கம்பத் துறையுறை நீலமு மாதைக் கடிநகர்சூழ்
பம்பைத் துறையி லுறையும் பவளமும் பாற்கடல்சூழ்
செம்பொற் சிகரத் திமையத்தி லேவந்து சேர்ந்திலரே
லும்பர்க்கு வாழ்விலை யேயிலை யேபுவிக் குற்பத்தியே. (௨௭)

வலைச்சியார்.

சந்தவிருத்தம்.

பத்திபடு முதுபேய்க டொக்கதிரு நடனாதர்
பச்சைமயி லிடமான பெருமான்
முத்தரழ கியநாத ரத்தருறை புகழ்மாதை
முத்துதிரை வலைவாணர் மகளார்
நெய்த்ததுவ ரிதழூறு புத்தவமு தினைவாரி
நித்தமிவர் கயல்கூறி வரவே
யத்தருல கிதுவாகி யித்தரணி யதுவாகி
யப்பொழுது புவிமாறு படுமே. (௨௮)

தலைவன்வருந்தியமை பாங்கி தலைவிக்குரைத்தல்.

விருத்தம்.

மாறுபட வைகைக்கு மண்சுமந்தார்மாதை
வரிவண்டு பாடச்

சோறுவிரி தாழையிடைச் சுரபுன்னை பந்தரெலாஞ்
சுரிசங் கார்ப்பக்
கூறுபடு காலலவன் பேடையுடன் குழையுமணங்
குறியா தோங்கி
யாறுமழை மின்காட்ட வரையிரவிற்
றடுமாறு மாவி தானே. (உகூ)

தலைவிகையாறெய்திடுகிளவி.

சந்தவிருத்தம்.

ஆவி தளர்ந்தாய் மேனி பசந்தா யலராலே
யேவி லுழன்றே நாணு மிழந்தா யென்செய்தாய்
வாவு சடும்போ ரேறு புரிந்தார் மாமாதைக்
காவல ருன்பான் மேவிய துண்டோ கழுநீரே. (௩௦)

தலைவியை முன்னிலையாக்கல்.

கலிப்பா

கழுநீர் கண்ணாகிற் றண்ணளி சானேனே
பழிநீர் விடமாகிப் பாவி பதைப்பேனே
வழிநீர் பிறைநாறு மாமுடி யாமாதைச்
செழுநீர் பொருபம்பைத் திருநதி குடைவீரே. (௩க)

தலைவன்குறிப்புவேறாக நெறிப்படக்கூறல்.

சந்தவிருத்தம்.

குடியொரு பாதி யானவர் குறைமதி சூடும் வேணிய
ராடியவ ரேவல் போனவ ரழகிய நாதர் மாதைவாய்
வடகிரி யேறு மாமயில் வரைமட லூரு மோதிமம்
நடைபெறு மாத ரோடெழு நதிபல வோடு மாடுமே. (௩உ)

தலைவி வலம்புரிகேட்டுள மகிழ்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆடக் கொடியிட்ட தாமரைப் பாத ரழகர்வைகு
மாடக் கொடிமதின் மாதையன் னீர்மல ரிற்பிறந்தாள்
தோடுற்ற வோதி முடித்தசங் கோமலர்த் தோகையுடன்
கூடப் பிறந்தசங் கோவின்று தேர்முன் குறித்தசங்கே. (ரு௩)

தலைவனீடத்தலைவிவருந்தல்.

சந்தவிருத்தம்.

சங்குதுயில் கின்ற வெண்கமல மொன்று தண்கலை
மடந்தை தகுமாதைப்
புங்கவன்வி ளங்கு பம்பைநதி வந்து
புந்திமகிழ் கின்ற புள்ளீரே
எங்களுயி ரென்று முங்களுயிரென்று
மிங்கினியி ரண்டி லெண்ணுரே
செங்கயல்பு ரண்டு வெண்டரள பந்தி சிந்தவும
றந்து சென்றுரே. (ரு௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சென்றுர் பரவைதன் பாலிருந் தார்திகழ் பாதையிலே
நின்றுர் பணிபவர் நெஞ்சகத் தேசைவ நீறணிவார்
மன்று டுவரென்பு சூடுவரேற் றின்வரு வர்நஞ்சை
யொன்றுக வுண்ப ரிவரா மெவரினு முத்தமரே. (ரு௫)

பாங்கனேடு தலைவனுற்றதுரைத்தல்.

சந்தவிருத்தம்.

உத்தமன் முத்தா னத்தி னடித்தோ
னுற்பவ மற்றே னுயர் மாதை
வித்தக னெத்தா னத்தினு நிற்போன்
வெற்பு நெறிக்கே மீள்வாரே

சித்ர முலைக்கே முத்து நகைக்கே
　　செற்ற முகிற்கே திருவான
பத்தி விழிக்கே நெய்த்த கவிற்கே
　　பட்ட நுதற்கே பட்டேனே. (௩௬)

விருத்தம்.

பட்ட யானையி னுரிவை யாடையும்
　　பவள மேனியுந் தவள நூளமு
மெட்டு வாகுவு மிடுபு யங்கமு
　　மினிது கண்டவர்க் கிமைபொ ருந்துமோ
மட்டு லாவுதண் கொன்றை வேணியார்
　　மங்கை பங்கனூர் மாதை நாதனூர்
கட்டு மாசுணப் பாத சூடமுங்
　　கண்டகண்களே யண்டர் கண்களே. (௩௭)

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

விருத்தம்.

கண்ண னூர் தே டண்ண லாரெங்
　　கண்ணி லுள்ளார் மண்ணி லுள்ளா
ருண்ணி லாதார் மாதை மூதூ ரோதி
　　மங்காள் சாதகங்காள்
வண்ண நீல வாவி தோறு
　　மலையு மாரங் கடலு மாரந்
தண்ணி லாவே வெண்ணி லாவே
　　தனியி ராவே யினி யிராவே. (௩௮)

தலைவன் தலைவியைப்புகழ்தல்.

வெண்பா.

இருந்தவிட மெல்லா மிளநீர் தருவார்
அருந்து மமுதளிப்பா ரானூர்—பரந்தபுன
லாமாதை யையரிடத் தம்மையறச் சாலையின்பம்
வாயா புகுந்தனவோ வந்து. (௩௯)

தலைவி கலவிநலம் நினைந்துவருந்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வந்திப் பவர்தம் மனக்கோயில் கொண்டவர் மாதையுள்ளார்
கந்தர்ப்ப னைவென்ற கண்ணு தலார்கை லைக்கருகே
யிந்தச்சு னைமருங் கேயன்பர் வாழ்வித்த வின்பமெல்லாஞ்
சிந்திக்கி னுங்கொண்டல் சாளண்டர் வானமுந் தீப்படுமே. (௪௦)

தலைவிகையாறெய்திடுகிளவி.

சந்தவிருத்தம்.

படமுதுபு யங்க னுடன்மிசை நடஞ்செய்
பதயுக சுயம்பு பயில் மாதைப்
புடைபெருகு பம்பை நதிவளை சொரிந்த
புதுமணல் விழைந்த போதாவே
யிடையனெறி நின்ற மாமென விருந்த
வெமதளவு நொந்து பாராயே
தடமலி குடம்பை மலரணை புகுந்து
தமபெடை மணந்த தாராவே. (௪௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாரமன் னுவுடை யார்மாதை மேவிய சங்கரனார்
பேரொளி மேனி பவளமென் பாரெமைப் பேணுமடி
நாரண னாறி யாறி யார்முடி நான்முகனு
ராறி வார்பின்னை யின்னமுந் தேடு மருமறையே. (௪௨)

விருத்தம்.

அருமறைகட் கெட்டாத வாதி யார் நம்
மையனு ராமாத்து ரழக னார்தந்
திருவடித்தா மரைமலர்கள் சிவக்க வாடுந்
தித்தித்த கூத்திங்கே தில்லை யிங்கே

விரிசடைசேர் பழமுனிகா ளோடி வாரீர்
வியாதனார் மதுச்சுனையின் மிதிக்கின் றீரோ
விருதலைக்கொள் ளியைக்கொண்டே சுள்ளென் றெம்மை
யிட்டவா பாவமெலாங் கெட்ட வாவே. (௪௩)

தலைமகன் இறைமகளாள் திறம்நோக்கி அழுங்கல்

கட்டளைக்கலித்துறை.

கெட்டோ ருறவு கிளையினு மில்லைக் கிளையுறுவச்
சுட்டோ ருறவுபின் சொல்லவுண் டோசுரும் போடரும்பி
மட்டோ டவிழ்ந்த விதழியங் தாரையர் மாதைசுற்றும்
நெட்டோ டையிலனங் காளுற வாயிங்ங னிற்கின் றதே. (௪௪)

தலைவி மாலைகண்டிரங்கல்.

மட்டுவிருத்தம்.

நின்றுறங்கு முடையாயர் நிரையழைக்குங்
குழலோசை நெடுங்கொம்-போசை
குன்றிருந்த வரிவேங்கை கொலைமறந்து
செவியேற்குங் குறும்புன் மாலை
மன்றுறைந்த நடநாதர் மதிகரந்தை
முடிநாதர் மாதை மூதூர்
அன்றுசென்ற கடுந்திண்டே ரமர்புலத்து
முண்டோகண் டழைக்கு மேதை. (௪௫)

சம்பிரதம்.

கட்டளைக்கலித்துறை

மேலம ரேசரி ஞாயணரில் விதிகளிற்றங்
காலமெ லாமுடி யுங்கடை நாளிற் களங்கறுக்க
வாலமெ லாமுண்ட வாமாதை யைய ரடியவர்ங்கச்
சூலமெ டாதவ ரார்பர வாதிகள் சொல்லுமினே. (௪௬)

மருட்பா.

சொல்லுமி னென்றுநீர் சொல்லுஞ் சொலிவிடா
நில்லுமின் மானிடங்கா ணில்லுமினோ—தொல்லை
மாதையங் கடவுளுங் கடவுள்
சேதிமங் கெழுமு தேவருஞ் சிலரே. (சஎ)

பொய் பாராட்டல்.

அகவல்.

சில்லிதழ் மலிந்த தெய்வத் தாமரை
முட்டாட் கடியற வுண்டோ மட்டவிழ்
இதழி யந்தொடை யழகிய நாயகர்
மாதையங் கிரியின் மானூர்
சூதடு கொங்கை சுமந்தநுண் ணுசுப்பே. (சஅ)

கலிப்பா.

நுண்ணறிவு பறிபோய் நெறிபோய்
நுவல்மதுர மொழிபோய் விழிபோய்
உண்மணிக ளொளிபோய் விடுநாள்
உள்ளபடி விடைமேல் வருவீர்
பெண்ணமுத மிடமா னவரே
பேய்மருவு மிடமா னவரே
வண்ணமதி முடிநா யகரே
மாதையழ கியநா யகரே. (சக)

தலைவியைப்புகழ்தல்.

வஞ்சி விருத்தம்.

அழகிய நாயகர்
பழகிய மாதையர்
குழைகெழு சாபமே
மழைகெழு சாபமே. (ருo)

இன்னிசைக்கலிப்பா.

பண்ணி லுறுமிரு தாளரே பாவ மறுமிரு தாளரே
கண்ணி லமர்தரு மானரே களிறு குரகத மானரே
எண்ணில் பலவுக பாலரே யாரும் வெருவுக பாலரே
வண்ண மழகிய நாதரே மாதை யழகிய நாதரே. (௫௧)

தலைவன் புள்ளோடுகிளத்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நாதர்க்கு நாத ரழகிய நாதர் நயந்துறையு
மாதைப் புரத்து மடவன்றில் காளுங்கள் வஞ்சியஞ்சிற்
கோதைக் கழகுசெய் கோதையெல் லாமென் குரகதத்தின்
பாதைப் பெருவழி யாமழி யாவிடம் பார்த்திருமே (௫௨)

குறம.

சந்தவிருத்தம்.

இருந்த குறியினி தெழுந்த கருமம
 தியம்பு மொருகுற மென்குறம்
அருந்தை யொடுதவ முயன்ற பொழுதஃ
 தறிந்த தொருகுற மம்மைகேள்
மருந்து பிறருண வெழுந்த கடுவிட
 மகிழ்ந்து புதிதுணு மாதையார்
பொருந்து தொறுமெனை மகிழ்ந்து நினையிது
 பொய்க்கில் மறைமொழி பொய்க்குமே. (௫௩)

ஆச்சியார்.

தாழிசை.

பொய்யி டைச்சியே மெய்ம்மு டைச்சியே
 புதுவ ளைச்சியே பொதுவர் பாவையே
மெய்வி லைத்திறம் விழியு ரைக்குமே
 மென்சொல் கொண்டுநீர் விற்க வேண்டுமோ

மைமையெ றித்தசெங் கந்த ரத்தனார் மாது
பாகனார் மாதை வீதியில்
ஐயர் விற்றுவா வென்று விட்டபா
லமுதி டச்சொனா ரல்ல வல்லியே. (ருச)

தலைவி சிறைப்புறங்கூறல்.
கட்டளைக்கலித்துறை.

வல்லிக் கிடந்தந்த மாமாதை நாயகர் வண்டின்கையிற் [த்த
கொல்லைப் பசுங்கொன்றைத் தாருந்தந் தாரில்லை கோலிவை
முல்லைக் கொடியையுந் தேமாவை யும்விட்டு மொய்குழலீர்
அல்லிக் கடுக்கையை வைத்தில மேநம் மறிவின்மையே. (ருரு)

மறம்.
சந்தத்தாழிசை.

வில்ல டுங்கொம்பு பல்லி யங்கொம்பு
வினைய டுங்குன்ற வில்லிகாள்
சொல்ல ழிந்துங்கண் மன்ன வன்பின்பு
சொன்ன சம்பந்த மென்னடா
வல்லி தன்பங்கன் மைபொ ருங்கண்டன்
மாதை யஞ்சம்பு மரபிலெம்
மில்லில் வந்தன்று கொண்ட தொன்றன்றி
யில்லை சம்பந்த மில்லையே. (ருசு)

தலைவனீடத்தலைவிவருந்தல்.
இன்னிசைவிருத்தம்.

இல்லை யான விருபிறப் பாளனார்
மல்லன் மாதை மகிழ்நர் பிரிந்தநா
ளெல்லை போகியு மேகா வெனக்கிது
நல்ல காளிரற்றை நாளென்ற யாமமே. (ருஎ)

வெண்பா.

யாமாழி மாலை யிடபமென வெட்கினீர்
ஆமாதை நாதர்க் கறிவிலிகாள்—தேமாலைப்
போரே றெனுநாமம் பொய்யன்றே நாங்களோ (ருஅ)
நீரோ மொழிந்தீர் நிலத்து.

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி
சந்தவிருத்தம்.

நிலவும்பணியுந்தேனிறைகொன்றையுமாரும்நீரும்
பேரென்புநிறைசெஞ்சடையார்தம்
அலையும்பணிலம்போயணிவீதியிலேறு
மாமாதையில் வாழுமாழிப்புள்ளீரே
உலையும்பொங்கழல்போலியானுளம் வெந்தழிகின்றே
னுறவும்பாராதே யிரவுந்தோராதே
மலையுங்கடலும்போய்வைகிப்பெடையோடே
வாருஞ்சிறுகாலேயூருஞ்சிறுகாலே. (ருகூ)

சந்தவிருத்தம்.

காலத்தி னுயிர்கொள்ள வெதிர்கொள்ளும் யமதூதர் கர
[சூலமும்
ஆலித்து வீசுங்கொ டும்பாச மும்மென்னை யமராடுமோ
மாலத்தி மெய்க்கொண்டு மகனத்தி கைக்கொண்ட மாமா
தையார்]
சூலத்தை மாறாத பாசத்தி னூடே யெதிர்த்தாலுமே. (சுo)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆற்குழை யோவர வோவாயர் பாடி யருமனையோ
பாற்கட லோதிங்க ளோதங்கு மாவம் பலபலவாம்
மார்க்கமு மாகிநின் றார்மாதை நாதர் வலங்கொள்பம்பை
மேற்கரை கோயில்கொண் டார்புரஞ் சீறிய வெங்கணைக்கே*
(சுக)

* இப்பாவால் மாதைநாதர்க்கு இடப்பாகத்திற் போய பம்பை நதி வலப்பாகம் போகப்பெற்றது.

தலைவன் முறுவற்குறிப்புணர்தல்.

வெண்பா.

வெங்காள முண்டு விபுதர்க் கமுதீந்த
கங்காளர் மாதைக் கடுக்கைச் சடைமுடியார்
மங்கா விடைமேல் வருவார் திருநகையோ
நங்காவில் வாழ்வார் நகை. (சுஉ)

இறைவன்றனக்குக்குறைநேர்பாங்கி இறையோற்கண்டமைகூறல்.

சந்தவிருத்தம்.

நகைய முற்கொடு புரமெ ரித்தவர் நாதர் வித்தகர் மாதையார்
இகல்மு கப்படை யிறைவர் வெற்பினின் யாமிதற்கினி யென்செய்கோ
மகமி முற்றிய கிளிக ளோத்துவ ளளிக ளேட்பெயர் வினவியே
மகநெ ருப்பெழ நெடிது யிர்ப்பொடு வருவ ரிப்பொழு தொருவரே. (சுங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வருக்கைத் தடம்பொழின் மாமாதை யையர்க்கு மாசொன் றில்லா
முருக்கொத்த மேனி யழகிய நாதர்க்கு மூச்சரவத்
திருக்கைக் கமல வரனுர்க் கரிதிருத் தேவியன்றேல்
அரிக்குப் பொருளுரை யீர்கெடு வீர்நும் மறிவின்மையே. (சுச)

சந்தவிருத்தம்.

அறிவழி யுங்குடி கொண்டநோ யன்னை மருந்தினி லாறுமோ
உறுவது மாதை யிடத்திலே யுறைவது பம்பை மருங்கிலே
புறையும ருந்தொரு பாதியும் பச்சை பழுத்த புறத்திலே
கறுவிய தீக்கொடி கண்ணியே கட்டி விடிலிது பட்டதே. (சுரு)

வெண்பா.

பம்பா நதிக்கே பழனமா தைப்பதிக்கே
நம்பா விருந்தனையே நாங்காணக்—கொம்பார்
புதுமுகமா யன்னமாய்ப் பொன்முடிதாள் காணார்
சதுர்முகனார் தந்தையார் தாம். (கக)

அம்மானை.

தந்தை பிடித்தரியத் தாயா னவள்சமைக்க
வெந்த விடக்குய்ந்து மீண்டதுகா ணம்மானை
வெந்த விடக்குய்ந்து மீண்டதுவே யாமாயின்
மைந்த னுறுப்பு மணத்ததோ வம்மானை
மாதையார் வல்லபத்தான் மணத்ததுகா
ணம்மானை] (கஎ)

ஆரத் தடவயல்சூ ழாமாதை வாழழகர்
தாரொத்த மேனி தழலொத்த தம்மானை
தாரொத்த மேனி தழலொத்த தாமாயின்
ஈரக்கங் காநதியா ளிருப்பதே னம்மானை
ஈரம் பெருநெருப்புக் கில்லையே யம்மானை (கஅ)

தலைவன் முன்னிலையாக்கல்.

சந்தவிருத்தம்.

அம்மனை பந்தா யரிய கழங்கா யங்கையி லணையேனோ
மென்மலர் வண்டாய் விரிகழு நீராய் மென்குழ லுறையேனோ
கைமறி கொண்டார் கங்கை புனைந்தார் கந்தரம் வந்தாரும்
மைமுகி லஞ்சார் மங்கையொர் பங்கார் மாதையில்
வருவீரே. (கக)

தலைவன்வறுங்களநாடிவருந்தல்.

விருத்தம்.

வருங்கடக ளிற்றினையு ரித்தபெரு மான்பழன
மாதைநகர் வந்தபெருமான்
பொரும்புர நெருப்பெழ நகைத்தபெரு மான்மதன்
பொடிபட விழித்தபெருமான்

பெருங்கணை யாக்கரைய றாத்தகள மோமணி
பிறங்கிய மணிப்பொடிவிடு
வருங்கடு விடம்புதிய துண்டகள மோதினையொ
டரியவவர் சென்றபுலமே. (௭௰)

குறளடிவஞ்சிப்பா.

புலங்குலைந்து மலங்குலைய நவத்துளையுந் தவிர்ந்தொரீஇ
அறிவழிந்து நெறிபாழ்பட் டைமலிந்து மலிந்துகை
மொழிந்தமர்கூடி யமராடுங் கழிபிறப்பி னழிகுவெமோ
உழையேந்தி மழவானே றூர்திநீ றணிந்தோனு
மாதைமுதலோன் றமரைப்பெருந் தகைத்
திருந்தடியிருந்தநம் மிதையபங்கயத்தே (௭௧)

தலைவன்நீடத்தலைவிவருந்தல்.

கலிப்பா.

தேவிதிரு மார்பினுறை தேவிமண வாளர்
வாவிபுனன் மாதைதனின் வாவிமலர் காளே
ஆவிசரு காவதுமுன் னாவியரு ளாதோ
பாவிமன மேபெருகு பாவிநிலை பாரீர். (௭௨)

கழிக்கரைப்புலம்பல்.

தாழிசை.

பாராரும்பிடரும்பகுவாயும்பணமும்பலபத்திச்சிகையுங்
குலத்துதித்ததொகையோ
டாராரும்புனைவாராமாதைப்பதிசூழாழித்தண்
புனலுண்டாலிக்குங்காரே
காராரும்பொழிலேபொழில்சூழுங்கழியேகழியோடுங்
கயலேகயலுண்டாராவே
நீராருந்துறையேதுறையாருந்தடமேநிதமாடுங்குருகே
நேயர்செயற்குருகே. * (௭௩)

---

*"தாராவேதுறையேதுறைநீடுந்தடமேதடமாடுங்குருகே
யிடமாடுங்குருகே" என்றும் பாடபேதம்

தலைவிகுருகோடுகையாறெய்திடுகிளவி.

சந்தவிருத்தம்.

குருகணை குருகொடு குளிர்சிறை சிறையொடு
குளிர்தலை தலையொடு கூடியே
கருதல கலகொடு கவரடி யடியொடு
கருவிழி விழியொடு மூழ்கியே
வருகரி யுரியவர் மறைகம ழடியினர்
மதிபுனை சடையினர் மாதையார்
ஒருகுரு கெனவுயி ருடல்பிறி திலையென
வுறுபிணி யறிகில ரூரரே. (எச)

தாழிசை.

ஊருமாசுண மூர்வபோலுகளொளிசெய் மின்னுட னோடியே
வாரிவாரி விசும்பெலாமிக மஞ்சனஞ்செயு மஞ்செலா
மேருமால்வரை வில்லியாருயர் வேதமாதையி னுதனார்
சேரும்வாள்விழி கடவுதேரவர் சென்றமேதொடு சென்றதே.
(எரு)

வெண்பா.

தேங்கமல நாறுவன தீந்துழாய் நாறுவன
ஓங்கிதழி மாலைதனக் குண்மாலை—பூங்கடுக்கைத்
தெய்வப்பெருமான் திருவாமாத் தூருறையுஞ்
சைவப் பெருமான் சடை. (எகூ)

கொற்றியார்.

விருத்தம்.

சடைமௌலி முடிவேந்த ராபி சாரத்
தழலின்வரு கரியுரித்த தம்பி ரானார்
அடல்மகுடப் புயங்கனார் திருவா மாத்தூர்
ஆதியா ரருவமா யுருவ மானார்
விடைபொருத விடைக்கொம்பைத் தோளி லிட்டார்
மெய்யம்பின் கையம்பை விழியிற் கொண்டார்
உடையமுத லடியளந்த விடங்க ளெல்லா
மொற்றியா யிடவந்த கொற்றி யாரே. (எஎ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

கொற்ற மாதையிற் கொற்றவ னைத்துழாய்ப்
பெற்ற மூரும் பிரமக பாலியை
உற்ற மூவர்க் கொருவரென் றோதுவார்
மற்ற நாவு மனங்களும் வாழியே. (எஅ)

தலைவிநெஞ்சோடுவருந்தல்.

விருத்தம்.

வாழி தணந்தவர் வாழி கடும்பரி வாழி மறைந்தொளிதேர்
வாழி குறுந்துளி வாழி மதங்கயம் வாழி வளைந்தெழுகார்
காழியில் வந்தவர் பாழி யமண்பகை காது
செயும்பெருமான்
ஆழி விடந்தா ராழி யுகம்பயில் மாதை மருங்கருகே (எகூ)

தலைவன் தலைவியைமுன்னிலையாக்கல்.

கலித்துறை.

அருங்கா னகத்திற் றிருவுந்தி யோடைகொண் டங்குநின்
கருங்கா வணங்கொண்டு முற்பட்ட வாறென் கடல் [நீர்
கொடுத்த]
வருங்காள முண்ட பிரான்றிரு மாதையின் வல்வினையேன்
பெருங்காதல் வெள்ளந் தருங்கட லூடு பிறந்தவரே. (௨௦)

யோகினியார்

தாழிசை.

பிறப்பி லாதொரு குழகனார் பேணுமாதையி லழகனார்
பேயொ டாடிய நாதனார் பெற்ற மேறிய பெற்றியார்
இறப்பி லாதொரு தலைமையும் யார்கொ லோசிலர் கூறுவார்
இந்த யோகினி பெருமையு மெங்ஙனேபிற ரெண்ணுவார்
அறுத்த தாழ்வட வளவெலா மரிய சங்கி லழுந்தவே
அயில்நி றம்புனை கஞ்சுக மமர்ந்த வூதிய மாகவே
வெறுத்த காலர்கள் சூலமே மெய்யில் வைத்தருள் சூலமே
விண்ட கண்ட கபாலமே கொண்ட கொண்ட
கபாலமே. (௨௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கொண்ட கபால மய்யனார் சிரமரிக் கூர்மம்விண்ட
சண்ட கபால மணித்திருக் கோலஞ் சதுர்முகனார்
கண்ட கபாலமெல் லாமெற்றி மாலைக் கழகுசென்னி
அண்ட கபாலம் பெறுந்திரு மாதை யழகருக்கே. (௨௨)

கலிப்பா.

அழகார் மாதைபுளா ரணியும்நா ராயணரே
குழையும்வா ளேர்புடைசூழ் குடையும்நா ராயணரே
கழையும்நீ ரூர்சடையார் சடையும்நா ராயணரே
விழியின்மே லோர்விழியார் விடையும்நா ராயணரே. (அரு)

வெண்பா.

நாரா யணனறியா நாட்கமல நான்காண
வாரா தெதிர்நிற்க வல்லீரோ—சீராரும்
பூமாத்தூ ரத்தரே பொற்பணிபூ ரத்தரே
ஆமாத்தூ ரத்தரே யன்று (அச)

சந்தவிருத்தம்.

அன்றும்பே ருழுவைமுன் னாணம் பாடவே
மன்றுளா டும்பிரான் மாதைவா ழெம்பிரான்
என்றுநீ டும்பத மிடைவிடா தேத்தினால்
ஒன்றுதா னணுதமோ வுங்கள்பா வங்களே. (அரு)

வெண்பா.

பாவ வினைக்குறும்பு பற்றறுக்குங் கொற்றத்தாள்
தேவர் கபாடந் திறக்குந்தாள்—ஆவிவிடாப்
பூமாத்தூ ராற்றுப் பொதிசோறுந் தண்ணீரும்
ஆமாத்தூ ரத்த ரடி (அசு)

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி
மட்டுவிருத்தம்.

அடியி லிந்துவை யமுது செய்திடாப்
கொடிய தென்றலை கொண்டு வாழ்வியாய்
மடியில் கொன்றையார் மாதை நாதனார்
இடையில் மொய்ம்பனார் வேணி நாகமே. (அஎ)

சித்து.
கட்டளைக்கலித்துறை.

மேவணி முடிப்பரன் மாதையப் பாலிந்த வேர்கொளுத்தத்
தாணு வெடுத்த தனுவைப்பொன் னாகத் தநங்குளிகை
காணி யுருக்க வொருகோடி செம்பொன் கடுகவொரு
பாணி முதற்கொண்டு வாகொண்டு வாசொன்ன
பச்சிலையே (அஅ)

இதுவுமது
விருத்தம்.

பச்சிலை பத்திலோர் பக்ம பதத்தொடு பங்க மெரித்திடவே
இச்சரி கைப்பொதி கற்பமிருக்கு மெனக்கிது வித்தைகளோ
மைச்செறி பொற்பொழின் மாதை யொருத்தர் மணிப்பவ
[ளத்துறையு
மச்ச விடந்தினை மற்றிரு வர்க்கு மருத்தி யிருத்துவனே (அக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருந்தாய் திருமுடி மேல்வளர்ந் தாயெம் பிரானிடத்தே
மருந்தா யவதரித் தாபொரு மாதிட மாதையையர்
பிரிந்தா ரிருந்தே யரும்பாவி நின்னைப் பிழைத்ததுண்டோ
குருந்தா யெழுந்தவன் றேதழ லாய்நின்ற கோண்மதியே.

நேரிசை வெண்பா.

கோளரவு கண்டுங் குறையாம் பிறையணிந்த
காளவிட முண்டிருண்ட கண்டனூர்—பாளைகமழ்ந்
தூரும் பொழிலுந் துறையுந் துறைவெண்சங்
கூருந் திருவாமாத் தூர்.

கலிவிருத்தம்.

ஆமாத் தூரி லழகிய நாயகர்
தேமாத் தூரிற் சிறந்தே வருகிலர்
தாமாத் தூரிற் றழுவக் குழைபவே
வாம பாக மிடைவடு வானதே. (கூஉ)

தலைவன் மேகமொடுசொல்லல்.
கலிப்பா.

ஆன கயலிடை மருவு கமலமு
மஞ்ச னக்கமல மளவு கமலமும்
பானன் மூடிய வமுத கமலமும்
பரவிப பசலை முகிளித கமலமும்
வானவர் தலைவ ரழகர் மாதைசூழ்
மருவிய கமல மனையில் வளர்வதோர்
தானகை திருமுன் முகில்கள் செல்லுமே
தாரகத விரத வரவு சொல்லுமே. (௬௩)

தலைவனுருவெளித்தோற்றங்கண்டுளமறுகல்.
சந்தவிருத்தம்.

சொல்லுவ போலொரு சொல்லாடீர்
தோய்வது போலிரு தோடோயீர்
நல்குவ போலிதழ் நல்கீர்முன்
னகுவது போலொரு நகைதாரீர்
மல்விடை யூர்பவன் மழுவாளி
மாதையின் வீதியில் வருவீர்நீர்
அல்லகொ லோவய லாமோநீ
ரருவழி போயின தறியேனே. (௬௪)

காலம்.
எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அபன்மாத்தூ ரழகாங்க ணழலாக் காலம்
ஆமாத்தூ ரழகரங்க ணழலுங் காலம்
மயலாற்றூ ரணிபாங்க மாறுங் காலம்
மனமாத்தூ ரணிபாங்க மாறாக் காலம்

கயலாற்றூர் மணிமுத்தங் கவருங் காலம்
கடலாற்றூர் மணிமுத்தங் கவராக் காலம்
இபன்மாட்டே ரெம்மிறையி னிசைக்குங் காலம்
இபன்மாட்டே ரெம்மிறையி னிசையாக் காலம் (௬௫)

ஊசல்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

காலன்விழும் படியுதைத்த கழலுங் காலுங்
கண்ணனிடு பலியேற்ற கையு மோடுஞ்
சாலமதன் படவிழித்த நுதலுங் கண்ணுந்
தடம்புரங்க ளெரியூட்டு தனுவுந் தோளுஞ்
சேல்கயல்கள் விளையாடும் பம்பை யாறுஞ்
செந்தமிழைத் தடுத்தாண்ட தெய்வ நாடும்
ஆலமயின் றமுதீந்த வழகர் சீரும்
ஆமாத்தூ ரும்பாடி யாட ரூசல் (௬௬)

மதங்கியார்.

சந்தவிருத்தம்.

சதந்தரு வங்கென வண்டெழு மாதவி தாதவிழ் மாதையின் [வாழ்
சுதஞ்செய் புரங்கள் முனிந்த பெருந்தகை சுமல பதம்பரவா
விதங்கொ ணடம்புரி யங்கை சரந்தொறும் வீழ மனங்கசர
மதங்கி தருந்தனு மண்டல மெங்கு மதன்றரு மண்டலமே.

தழைவிருப்புரைத்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மேநிக் குலஞ்சொரி பால்கயன் மாந்தும் விரைப்பழன
மாதைக் கடவுள் சடாடவி யோமணிப் பேரணியோ
ஆகித் தனிவிழி போநகை யோசெங்கை யம்பினம்போ
போர்துற்ற சேவடி யோவைய நீதந்த பூந்தழையே. (௬௭)

சந்தவிருத்தம்.

தழையுணர்ந் துணர்ந்து தகவழிந் தழிந்து
தனியுழன் றுழன்று சாயல்போய்
வழிமறந் துசென்று விழிகுவிந்
துநின்று மனவிருந் தயின்றகானலே
அழிவில்மங் கைகொண்ட கரியமங்
கைபங்க ரழகரன் புகொண்ட மாதையார்
கழிசுரங் கடந்து பழியுடன் படர்ந்த
கனகனன் புகொண்ட காதலே. (௯௯)

பாண்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

காட்டகந் தொறுந்திரிந்து கண்குழிந்து தடுமாறல்
கேட்டிலையோ விலங்கேசன் கேத்திற் சவர்ந்ததெலாந்
தீட்டியசீ ராமாதைச் சிவலோசன் றிருச்செவிகாண்
பாட்டறிவீர் படைவீடு பலிதிரியும் பாண்மகனே. (௧00)

விருத்தம்.

மகனுக்கு மாலுக்கு முதலான வையங்கள் பதினாலின்வாய்
அகிலத்தெவ் வுயிருக்கு முயிரான வாமாதை யழகற்குமே
நகமுற்று கடலுங் கடைந்தார்க ளுயர்நஞ்ச முண்டார்களோ
முகமொக்க வமுதாக வுண்டார்கள் முப்பத்து முத்தேவரே
(௧0௧)

திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம்.

குறிப்புரை

காப்பு

விஞ்ச-அஞ்சவே-மிகவும் பயமடைய
மஞ்சு-மேகம்
மால்x துயரம்-திருமால் பொய்க்கரிபோக்கிப் பாம்பாயிருந்த துன்பம். அதனை விநாயகப் பெருமான் தீர்த்தாரென்பதை அனந்தன் சாபம் தீர்த்த சரிதத்தாலறிக

நூல்

1 மாமேவு-திருமகள்பொருந்திய
உதகம்-நீர்
விளக்கு-சூரியர்கள்
பாரேழு பாலிகை-பாரேழாகிய பாலிகை.பாலிகை முளை உண்டாக்கும் வட்டில். உலகமேழும் முளைப்பாலிகையாக உருவகிக்கப்பட்டது. உயிர்கள் முளைகளாக உருவகிக்கப்படும்
காவணம்-பந்தர்
அபிராமம்-அழகு
பைப்போது-படத்தையுடைய
குறை-ஈனமாயபிறவியிற் படுங் [குற்றம்
கருங்கலம்-மட்பாண்டம்
பெருங்கலம்-வாழையிலை
பறை-பாவம்
இறை-தெய்வம்; உடனே எனவுங் கொள்ளலாம்
சாகை-கிளைகளையுடைய
மிடல்x தரு-வெற்றியுடைய
சினவிடை-நல்லாற்றினெழு காரைக்காயும்விடையாகியமால்
மறைதரு-இரகசியமான
பலபடி-பலவிதங்களாக
பறைதரு-புகழுகின்ற, சொல்லு [கின்ற
பறையினை-அளவினையுடை [யாய்
பறை-அளவு-அவரவர் அறிவுக்கு அடங்கிய புகழ்ச்சியுடையவர் [என்றபடி
"இருவர்முன் ஒருவ [அரும் ஒளி
என இயைக்க
ஒருவx அரும்-அழியாத
ஒளிசெயும்-மயக்கத்தைத் [தெளிவித்த
பதம்-அறுகு
சடை-பின்னல்; அறுகும்
சடைப்பின்னலும் • பொருந்திய
சடையையுடையவர்

ஆல்X நீழல்-கல்லாலமரநீழல்
ஒடுப்படுதல்-சருகு முதலியன
உதிர்ந்து மாசு படுதல்
மாகாயம்-பெரிய திருமேனி
ஆகாயம் ஊணச்சிலேடை
வடு- தழும்பு; மாவின் கீழ்ப்
பிஞ்சுஊளதாதல் எனச்
[சிலேடை
இரவுXமன்-இரவுக்சரசனுகிய
[சந்திரன்
பராபரம்-தனியன்
ஐவர்-பிரமன்,மால், உருத்திரன்
மகேசுரன், சாதாசிவன்
மணிப்பலகை-பாணபத்திரனுக்
களித்த பலகை
செம்பூதம்-அக்கினி,
[பஞ்சபூதமுமாயுள்ளவர்
ஓ-எதிர்மறை
தேமாXதூர்-தித்திப்பான
பழங்களையுடைய மாமரத்தடி
தீ-யாத்து-ஊர்-நெருப்பைக்
கொளுத்தி முப்புரங்களை அழித்
தவர் என்றபடி
ஆனு-குறையாத
தூர்-மூலம்-உலகம் ஒடுங்குதற்
கும் விரிதற்கும் மூலமாய் நின்ற
பொருள். அடங்கின என்பத
ஞல் ஒடுக்கங் கூறியது
மான்-உமாதேவி
2. அனங்கன்-மன்மதன்-உருவ
[மில்லாதவன்
வாள்Xநயனம்-ஒளியுடையகண்
(அக்கினி)
செரு-பகைசூரியனைக்குறிக்கும்
மாதர்உரு-அழிக்கும்-பெண்கள்
அழ
கைக் கெடுக்கின்ற கண்-அது
[சந்திரன்
4. சொல்-ஆடிய-சொற்கள்
[விளங்குகின்ற
பூரம்X-உயிர்
நூபுரம்-சிலம்பு
அல்Xஆர்-இருள் நிறைந்த
5 துவர்-வாய்-உண்டிலம்-திரள்
தோள் உற்றிலம். ஓதியின்மண
முற உயிர்த்திலம் கலவியின்
சமயம் கனி வழங்குவதும் கண்
டிலம் என்பது பெண்டிர் பால்
ஐம்புலநுகர்ச்சியு மறிந்திலேம்
ஐந்துபூதங்களுக்கு மைம்புல
நுகர்ச்சி. நெஞ்சகம் பரவசப்
பட்டு நிற்குங்கால் ஏனைய இன்
பங்கள் அறியவாரா என்பது
6 இத்திருப்பாட்டு ஓர் சரித்திர
நிகழ்ச்சியைக்கூறுகின்றது-
சரித்திரம் விளங்கவில்லை
7. வலையம்-கடல்
மதசீகர கரமலை—மதத்தைப்
பொழியும்கையையுடையயானை
படர்மால்-பெருகும் மயக்கம்
படி-பூமி
மதலைகறி-சீராளன்
பொடிமீதூட்டா-பூதியை
[மேனியிற்பூசி
புலி-வியாக்கிரபாதர்
பணி-பதஞ்சலி முனிவர்
புரிந்தன-விளங்கின
பவளக்கிரி-திருமேனி
செடை-சடையென்பதன்திரிபு
ஒருவகை இசை
முளரி-ஓமாக்கினி
மகரத்தருகில்-கபோதமாகப்

பிடித்த இணைக்கைக்கு அருகில்
9. கடமான்-காட்டுமான்
10. வழை-புன்னை
11. விடை-மறுமொழி
கை-கருமை நிறம்
மொழியாயமொழி-உண்மை
[மொழி
12. வாரணம்-யானை
பாரணம்-உண்ணல்
ஆரணம்-வேதம்
13பொழிபுயலோடு-பெய்கின்ற
[மேகத்தோடு
14. கிளர்-கிளைத்துவரும்
ஆளார்-கைக்கொள்ளார்
15 முதிராத கொண்டல்
காலமல்லாக்காலத்துவர்த
மேகம்
இடியாதகொண்டல்-கூந்தல்
16. சாபம்—வில்லு
சாயகம்-அம்பு
அடுக்குமோ-தகுமோ
17. நயன-நக-ஆயுதர்-நெற்றி
விழிச் சிரிப்பாகிய ஆயுதமுடை
[யார்
பாவகம்-இயல்பு
நாள்—சர்வ சங்காரகாலம்
18. இடை-மருங்குல்;கொங்கை
சுமந்திளைத்த மருங்குல்
19. நண்பர்-தலைவர்
20. யார் வந்தென்-ஆர்வந்தா
[லென்ன
22. போந்திலரேல்-வாராவிட்
டால்.
23. மால்xபணியா-பெரும்
[பாம்பாபரணரே
24.போதிரண்டு-பகல்-இரவுசூரி
[யன் சந்திரன்
25. தூது-வண்டு
26குடதிசை-திருமேனி
போன்ற மேற்குத்திசை
குடக்கும் ஒன்று-மேற்கே அந்த
மிக்கும் சூரியன்
குணக்கு-கிழக்கே
ஒன்று-சந்திரன்
27 கம்பத்துறைநீலம்-காமாட்சி
பவளம்-சிவபெருமான்
சிவபிரான் உமாதேவியுடன்
இமையத்திலிருந்திராவிட்டால்
உற்பத்தியும் போகமுமில்லை
[என்றவாறு
37. அண்டர்கண்கள்-இமை
[யாத கண்கள்
40. கந்தர்ப்பன்-காமன்
41. இடைய னெறிகின்றமரம்
பாதிபச்சைபாதி காய்ந்தது
48.மாதையங்கிரிமானுர் கடியற
வுண்டோ, சுமந்தநுண் நுசுப்புத்
துவளும்.
கடி-தேன்
அறவுண்டு-மிகவுமுண்டு
முலைகள் சுமக்கலாற்றாது
துவளு மிடையைக் கள்ளுண்டு
துவளுகின்றதோ என்றது தற்
[குறிப்பு
51. பண்ணிலறுமிருதாளரே-
இசைக்குத் தகுந்தபடி ஆடு
கின்ற இரண்டு திருவடிகளை
யுடையவரே
பாவமறும்-பாவத்தையறுக்
[கின்ற
மானர்-பெருமையுடையவர்.

குரகதமானர்-குதிரையாக
[வுடையவர்
உகபாலர்-உககாலமு மழியாது
[காப்பவர்
கபாலர்-கபால ஓட்டையுடை
[யவர்
அழகியநாதர்-அழகிய திருமேனி
[யுடைய தலைவர்
அழகியநாதர்-சுவாமிபெயர்
53. குறம்-குறிசொல்லுதல்.
-அது தவம் முயன்ற பொழு
[தறிந்தகுறம்
மருந்து-அமுதம்
பிறர்-தேவர்
மாதையார்உன்னைவந்துசேரும்
பொழுது இக்குறத்தின் உண்
மையை நேரேயறி என்றவாறு
54. பொய்-இடைச்சி-பொய்யா
கியஅதிநுணுகிய இடையை
[உடையவளே
முடை-பால் நெய் நாற்றம்
மெய்-விலைத்திறம்-உண்மை
யாகிய விலையின் கூறுபாட்டை
(உனது மெய்யை அடைதற்கு
வேண்டும் வகையை)
மைxஎறித்த-விடம் விளங்கிய
ஐயர்-மூத்தோர்[அண்ணன்மார்
விற்றுவா வென்று விட்டதன்
றிப் பாலை ஊட்டிவாவென்று
விடவில்லை]
56. மறம்-குன்றவாணரிடத்துப்
பெண்பேசிப்போகுங்கால்அவர்
கூறும் வார்த்தை
அடுங்கொம்பு-கொல்லுந்
தொழிலையுடைய
கொம்பு-மரக்கொம்பு
கொம்பு-ஓர் வாத்தியம்
குன்றxஇல்லி-குன்றமாகிய
[இடத்தை உடையவர்கள்
57. இல்லையான இருபிறப்பு-இரு
பிறப்பு இல்லையானவர் எனவே
[அநாதிசைவர்
ஆழிமால்- சக்கரத்தையுடைய
[திருமால்
58. ஆர்-ஆத்தி
பேரென்பு-மால் பிரமன் இவர்
[களின் என்பு
பணிலம்-சங்கு
ஆழிப்புள்-சக்கரவாகப்புள்
உறவு-நட்பு
சிறுகாலேவாரும்-வெள்ளைன
[வாருங்கள்
சிறுகால்-இளந்தென்றல்
குழை-இலை
61 அருமனை-ஆயர்பாடியிலுள்ள
[அசோதையார் திருமனை
ஆவம்-அம்பறுத்தூணி
62. நங்காவில் வாழ்வார்நகை-
நம் சோலையில் வாழும்
[மங்கையர்களின் சிரிப்பு
63. இகல்-வெற்றி
முகப்படை-கூரிய வேற்படை
மகமிழற்றிய-குழவிகளைப்போல
[மழலைச்சொற்களைப்பேசும்
தூவள் அளிகள்-சுற்றித்திரியும்
[வண்டுகள்
அகம்-வீடு
64. அரனுக்கு அரிதிருத்தேவி
அல்லாக்கால்-அரன்-ஆண்பால்
அரி-பெண்பால்
66. கொம்பு ஆர் புதுமுகம்-
[கொம்புபொருந்திய பன்றி

67. விடக்கு-ஊன் பிள்ளைக்கறி
மணத்தது-வந்தடைந்தது
68. ஆரம்-முத்து
தார்-கொன்றைத்தார்; மஞ்சள்
[நிறம்
தழலொத்தது-தீவண்ண
[மானது
69. அம்மனையாயம், பந்தாயம்,
கழங்காயும் வண்டாயும் கழு
[நீராயும்
மை-கறுத்த
முகில்- முகில்நிறமுடைய
கைமொழித்தமர்-கையினாலே
71. குறிகாட்டிப்பேசுஞ்சுற்றத்
தார் நம்மிதலபங்கையைத்தே இறை
வன் திருந்தடியிருந்த ஆதலால்
பிறப்பிலே விழுந்தமுந்தோம்
[என்றவாறு
73. பாராரும்பிடர்-பூமியைத்
தாங்கும்ஆதிசேடனுடைய
பிடர் துத்தித்தொகை-பாம்புக்
[கூட்டம்
ஒடு ஆர் ஆராரும்-அவற்றுடன்
[ஆத்திமாலையும் அணிந்த
ஆலிக்கும்-ஒலிக்கும்
கழி- கடற்கரையோரம்
செயற்குருகே-செய்கைக்குருகு
[வாயாக
74. குருகனை-இளமையுடைய
குருகு-பறவை
குளிர்சிறையுஞ்சிறையும், குளிர்
தலையுந் தலையும்பொருந்த அலகு
அலகோடு பொருந்த, கவாடி
யடியோடி பொருந்த,விழி விழி
யோடி பொருந்த இங்ஙனம்
ஒன்றுபடக் கலந்து ஒருபறவை
போல உடல்உயிர்பிறிது இல்லை
என்று சொல்லும்படி யிருந்த
தலைவர் இந்நாள் நான் அடை
யம் பெருவருத்தத்தை அறிகின்
றிலர்
ஊரர்-தலைவர்
75. மாசுணம்-பாம்பு
வாரி.அள்ளி
வாரி-கடல்
மஞ்சனஞ்செய்தல்-நீராட்டுதல்
மஞ்சு-மேகம்
வாள்விழி-சூரியன்
மேகம்மாசுணம்ஊர் வதுபோல்
மின்னுடன் சென்று கடலினி
டத்தே நீரையள்ளி நீராட்டுதல்.
சூரியன் கடவுந்தேரோடு அவர்
தலைவர் தேருஞ்சென்றது இர
வாயிற்று தலைவர் தேர் மீள
வில்லை என்றவாறு
77. ஆபிசாரம்-தாருகாவனத்து
முனிவர்கள் செய்த அபிசார
[வேள்வி
புயங்கம்-பாம்பு
புயங்க மகுடர்-பாம்பாகிய மகு
[டத்தையுடையவர்
விடைபொருதவிடை-திருமால்
கண்ணனுகவந்த காலத்துஎறு
தழுவியதைக்குறிப்பது.
விடை-இடபம்
கொம்பு-திருமால் வராகமான
பொழுது பறித்தணிந்த ஏனக்
கொம்பு
78. மூவர்க்கொருவர்-மூவரில்

[முதல்வர்
79. தணந்தவர்-விட்டுநீங்கியவர்
கடும்பரி-அவரேறிய தாவிச்செல்லும் பரிமா
மறைந்தொளிதேர்-மறைந்து [ஒளித்ததேர்
முன்னெல்லாம் பலகால் வருவதாயிருந்ததேர் இன்று வாரா [தொளித்தது
குறுந்துளி-சிறுபெயல் மழை
மதங்கயம்-மதகரி அல்லது [பெரிய நீர் நிலை
விடந்தரர்- விடத்தைத்தரித்தவர்; மாதை மருங்கருகேஉள்ள தலைவர் வாழி என்றவாறு
80. திருவுந்தியோடை-உந்தியும் [ஓடையும் கொண்டு
காவணம்-சோலை
82. கொண்டடை-கயிலே
கொண்ட-அயனுர்சிரம்;
கையிலே கொண்ட கபாலம்
அரிக்கூர்மம்-விட்டுணுவாகிய [ஆமை
விண்ட சண்ட கபாலம்-கழற் [றிய வலியுற்ற ஓடு
சதுர் முகனுர்கண்ட கபாலம்-பிரமன்படைத்த உடம்புகளின் தலைஓடுகள்
அண்டகபாலம்-அண்டகடாகம் மேலண்டத்தோடு
83. அணியும் நாராயணர்-அணிகின்ற சந்திரனையுடையவர்
நாராயணன்-சந்திரன்
குழையும்-சங்கக்குழையும்
வானோர்புடைசூழ் குடியும்-தேவர்கள் தொழும் இல்லா [ளும்
இல்-இல்லாள்
சங்கு-நீரில் வாழ்வது
சடை-நீருக்கு இருப்பிடமானது
விடை-திருமாலாகிய இடபம் அதுவும் நாராயணரே
84. எதிர் நிற்க-எதிர்த்து நிற்க
பூமாத்தூர்-பூமியிற்பெரியதலம்
பொற்பணியூரத்தர்-பதஞ்சலி பூசித்த ஊராகிய பொன்னம் [பலத்திறைவர்
85. பேருழுவை-புலிமுனி; [வியாக்கிரபாதர்
நீடும்பதம்-அழியாத சேவடிகள்
கொற்றம்-வெற்றி
86. பூXமாத்துXஊர்Xஆறு-பூமியை விட்டுப்போகும் ஊருக்கு வழி
பொதிசோறும்தண்ணீரும்-கட்டுச்சோறும் தண்ணீரும் [தரும்
தென்றலே கொண்டு-காற்றை [உணவாகக்கொண்டு
வேணிநாகம்-சடையில் வாழும் [பாம்பு
88 தாணுவெடுத்ததனு-மேருமலை அது பொன்மலை குளிகை மலையைப் பொன்னுக்கும்
காணி-பரம்பரை உரிமையாகிய இடம்-கைலைமலை. அதுவெள்ளி அதை யுருக்கப்பச்சிலை கொண்டு வா என்றவாறு
89. பச்சிலைபத்து-பத்து வகை [மூலிகைகள்

கற்பம்-காயகற்பம்
சரிகைப்பொதி-ஆடைக்
கரைச் சரிகை முடிச்சு
மணிப்பவளம்-கருநிறந்தங்கிய
[பவளக்கழுத்து
அச்சவிடம்-பயப்படக்கூடிய
[நஞ்சு
இருவர்-பிரமா விட்டுணு
இருத்துதல்-சாவாமலிருத்து
[தல்
90. மருந்து-அமுதம்
பிரிந்தார்—விட்டு நீங்கினூர்
மதியே! மாதை ஐயருடன் உற
வுடையை ஆதலின் என்னை
வருத்தாதே; யான் ஒரு பிழை
யுஞ் செய்யவில்லை
91. பாளை-கமுகம்பாளை
93. கயலிடைமருவு கமலம்-
[முகம்
கயல்-விழி
அஞ்சனக்கமலம்-குமுதம்-விழி;
மைதீட்டிய விழி யென்றுமாம்
பானல்-ஆம்பல்-வாய்க்குவமை
பசலை முகிளித்தகமலம்-
[கொங்கை

93. கமலமனை-தாமரையாகிய
[வீடு
தூநகை-வெள்ளிய பற்களை
[யுடைய தலைவி
துரகதம்xஇரதம்xவாவு-குதிரை
பூட்டிய தேரினது வரவு
94. சொல்லுவபோல-பிறரோடு
[பேசுவதுபோல
நோய்வது-அணைவது
முன்னகுவதுபோல்-முதலிற்
கண்ட ஞான்று சிரித்ததுபோல
மல்-வலிய
நீர்-அல்லகொலோ-நீரல்லீரோ
அயலாமோ-நானுமக்கு எதி
[லாளோ
அருவழி-செல்லுதற்கருமை
[யானவழி
97. சதம்-இலை
தரு-மரங்கள்
மாதவி-மாதவிக்கொடிகள்
கதம்செய்-தீமைசெய்த
சரந்தொறும்-அசையுந்தோறும்
மனம் கசர-மனம் வெறுக்க
99. கனகம்-பொன்

98-வது செய்யுளின் விருத்தியுரை
(முதற்பதிப்பில் கண்டது)

———o———

தழை விருப்புரைத்த என்பது தலைமகளைத் தழை யேற்பித்துத் தலைமகனுழைச் சென்று நீ தந்ததழையை யான் சென்று கொடுத்தேன் அதை எற்றுத்தான் கொண்ட அஞானத்தும் நீங்கினளெனப் பாங்கி தலைமகனுக்குத் தலைமகளது விருப்பங் கூறுநிற்றல், அது வருமாறு:—

மேதி-பூந்தைழையே என்பது; ஐயனே! நீ தலைவியின் பொருட்டாக என்னிடந்தந்த தழை அவளது அஞரனைத்தும் நீக்குந் தன்மையால் மாதையின் கணுள்ள கடவுளும் ஆதியாந்தன்மை யுடையோருமாகிய சிவபெருமானது சடையாகிய காடோ? அன்று அழகிய பெருமை பொருந்திய சர்ப்பமாகிய ஆபரணமோ? ஒப்பற்ற அங்கி நேத்திரமோ? சிரிப்போ? செவ்வியகையின்கணுள்ள மாயனைய பாணத்தின்பாணமோ? தம்மை வழிபடும் அடியார் அர்ச்சிக்கும் மலர்களைப் பொருந்திய செவ்வியபாதமோ? இன்னதென்றறிந்திலேன். குழுமிய எருமைகள் சொரியும் பாலைக் கயல்மீன் மாந்துஞ் சிறப்பு வாய்ந்த வாசனை பொருந்திய வயல்சூழ்ந்த மாதையெனக் கூட்டுக. மாதைக்கடவுளென்பதைப் பிறவற்றோடும் ஒட்டுக. தழைஎன்பது வினைமுதற் பொருளையுணர்த்தும் இகர விகுதிபுணர்ந்து கெட்ட தழைப்ப தென்பதூ பொருள். சடாடவி என்பது வடமொழிச்சந்தி. முதனிலை. சடையை அடவியென்றார் தழையொற்றுமைநோக்கி. சடை கங்கையின்பெருக்கடக்கியதன்மைபோல் இத்தழை தலைவி கண்ணீர்ப் பெருக்கை மாய்த்த தென்பாள் சடாடவியோ என்றும் சருப்பந் தென்றலைப்பருகுந் தன்மைபோல் இத்தழை தென்றலால் வருந்துன் பத்தை நீக்கிற்று என்பாள் மணிப்பேரணியோ என்றும், நுதல் விழி மதன் உருவழித்த தன்மைபோல் இத்தழை மதனல் வரும் அஞரை நீக்கிய தென்பாள் விழியோ என்றும், நகை முப்புரத்திலடைந்து தம் மாட்டன்புள்ள ஒவ்வொருவரொழிய ஏனப்பகைவராந்தன்மையுள்ள எல்லோரையும் அழித்த தன்மைபோல் இத்தழைஅலர் தூற்றல் முதலியபகைமையால்வரும்இடுக்கண் அனைத்தையும் நீக்கி நின்மாட்டுள்ள அன்பொன்றையே வளர்த்த தென்பாள் நகையோ என்றும், அம்பின் அம்பு கடலை வருத்திய தன்மை போலித்தழை கடலால் வருந்துன் பத்தை நீக்கிய தென்பாள் அம்பினம்போ என்றும், சேவடி திங்களைத் தேய்த்த தன்மைபோல் இத்தழை திங்களால் வரும் விகாரத்தை நீக்கிய தென்பாள் சேவடியோ என்றுங் கூறினள்.

மேதிக்குலஞ் சொரிபால் கயல் மாந்தும் என்பதனல் தலைவி விசேடங் கூறிற்று. என்னே? ஆமாத்தூரின் கணுள்ள சிவலிங்கத்தின் மீது ஆபால் சொரிந்தீ தாம் மேம்பட்ட தன்மையையறிந்து எருமைகளும், ஆண்டுள்ள கயல்மீன் மாந்தப் பால்சொரிந்ததென இயைதலால், அன்றி ஆண்டுள்ள கயல்மீன்கள் தாமுண்ணும் இழிந்த உணவுகளை ஒழித்து உயர்ந்த பாலை உண்ணுமென்பதனல் ஆண்டுவசிப்

போர் மறமைமக்கட் பெறுதற்கரிய முத்தியடைதலேயன்றி, இம்மைக்கண் உலகத்திலுள்ள இன்பமனைத்தும் ஆண்டிருந்து அனுபவித்தற்குரிய தலமெனவும் இயையும். சடாடவியோ எனத் தோன்றிய ஐயம் சேவடியோ என முடிதலால் கேசாதிபாத வர்ணனையமாயிற்று. அன்றியும் மாதைநாதரது அங்கச்செயல்களே விதந்து ஐயமாக நிகழ்ந்தமையால் அவரை அடையப் பெற்றோர் தம்மை நெருக்கும் இடுக்கணனைத்தினும் நீங்கிப் பெறுதற்கரிய பேரின்பத்தின் மகிழ்தல் ஒருதலை; அதுபோல் நின்றதை அவளுக்கு அவ்வாறிருத்தலால் தனது அஞ்ஞானைத்தினும் நீங்கித் தான்கொண்ட இன்பமடைதல் ஒருதலையென, மகிழ்ந்தாளெனவுமாம். போதுற்ற சேவடி என்பதற்குப் போதின் தன்மைவாய்ந்தசெவ்விய அடியெனவும் இயையும். போதுற்ற சேவடியென்றூர் தம்மை வழிபடும் அடியார் அர்ச்சித்த மலரை ஏற்று அவர்க்குக் கிடைதற்கரிய இன்பத்தைக் கொடுக்கும் இயல்பிற்றாய அடி. வழிபாடன்றி மணச்செருக்கோடியற்றிய தக்கன் அவியண்ண இயைந்த மதியைபடல் தேய்த்து அத்தன்மையை நீக்கித் தம்மை வழிபட இயைத்த செப்பமுடைமை நோக்கி.

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
		பதிப்புரை.	
3	15	பரிசிற்	பரிசில்
		முன்னுரை.	
	18	உளவலிக்குன்றுது	உளவலிகுன்றுது
2		**நூல்**	
அராகம் (3)	4	மலபடி மலவுயர்.	பலபடி பலவுயிர்
7 கழிக்கரைப்புலம்பல் (10)		யானே	ஆனே
8 விருத்தம் (17)	3	வுலகமே லோக	உலகமெ லோக
19 கட்டளைக்கலித்துறை (55)		தாரில்லை கோலிவை	தாரில்லைக்கோலிவை
இன்னிசை விருத்தம் (57)	2	மசிழ்நர்	மகிழ்நர்
23 தாழிசை. (73)	2	குலத்துதித்த தொகையோ	குலதுக்கித்தொகையோ
37		**உரை**	
71 (பாட்டுக் குறிப்பு)			குறிகாட்டிப் பேசும் சுற்றத்தார் நம்மிதய பங்கயத்தே இறைவன் திருந்தடியிருந்த; ஆதலால் பிறப்பிலே விழுந்தழுந்தோம் என்றவாறு
37 (74)	1	விழிவிழியோடி	விழிவிழியோடு
38 (89)		பத்தாவகை	பத்துவகை
39 (94)	6	வலிய	வலிய
40	1	பூந்தைழையே	பூந்தழையே
	13	தழைப்பமெதன் பதா பொருள்	தழைப்பமெதன்பது பொருள்

எவ்வளவு கவனஞ் செலுத்தியும் அச்சுப்பிழைகள் புகுந்தமைக்கு வருந்துகின்றோம்.

பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம்
பெரியவர் கடமை போற்றி

இந்நூல் கிடைக்கும் இடம்:—

(1) ஆ. க. வேலுப் பிள்ளை

13, மலைத் தெரு, (HILL STREET)

கண்டி. (இலங்கை)

(2) சே. வே. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை

26, காரணேசுரர் கோயில் தெரு,

மயிலாப்பூர்,

சென்னை.